

Anul 2023 a fost proclamat în prima zi a lunii ianuarie, în Patriarhia Română, drept “Anul omagial al pastorației persoanelor vârstnice” și “Anul comemorativ al imnografilor și cântăreților bisericești (psalți)”.

Alegerea tematicii anului omagial are ca motivație principală dorința de a acorda o mai mare atenție pastorației și sprijinirii persoanelor vârstnice în contextul actual al unei societăți marcate de individualism și secularizare.

Astfel, se propune o încurajare a participării persoanelor vârstnice la viața Bisericii, o mai consistentă contribuție a familiei, Bisericii și societății în sprijinul persoanelor vârstnice, precum și o intensificare a activităților social-filantropice și culturale dedicate acestei categorii sociale.

Anul 2023 în Patriarhia Română

Pentru anul comemorativ, motivația este dată de dorința de a cinsti pe autorii și interpreții muzicii bisericești, ca exemple

elocvente de cultivare a muzicii bisericești, care susține rugăciunea și intensifică viața liturgică a comunităților bisericești.

Proclamarea solemnă s-a încheiat cu prezentarea icoanei reprezentative a tematicii omagiale. În icoană apar două personaje din Vechiul Testament care s-au învrednicit să trăiască peste o sută de ani și să-L vadă pe Pruncul Iisus. Este vorba de Sfântul și Dreptul Simeon, primitorul de Dumnezeu, și de Sfânta Prorociță Ana.

Cei doi sfinți sunt cinstiți în aceeași zi, pe 3 februarie, imediat după praznicul Întâmpinării Domnului. Acești doi sfinți au fost aleși, pentru viețile lor, ca ocrotitori spirituali și modele pentru vârstnici.

Sursă: basilica.ro

©Atelier-Dumitrescu

Cântările religioase cuprinse în cărțile de cult ale Bisericii noastre sunt creații ale unor poeți și compozitori bisericești. Procesul de formare al acestor compoziții a durat

Imnografi și melozi

până prin secolul al XV-lea. Sunt cunoscute chiar din secolul al II-lea creațiile unor astfel de credincioși inspirați. Astfel putem vorbi despre Sfântul Ignatie Teoforul, episcopul Antiohiei (+107), care preamărește pe Hristos în “Cântări” și introduce cântarea antifonică, ceea ce presupune o formă de organizare a desfășurării cultului creștin.

Cei mai cunoscuți dintre sfinții imnografi sau melozi sunt

Cuviosul Efrem Sirul (+379), Cuviosul Roman (+secolul al VI-lea), Episcopul Andrei al Cretei (+740), Episcopul Cosma al Maiumei (+787), Iosif și Casiana (+secolul IX). Cel mai aproape de noi este Sfântul Iosif cel Milostiv, Mitropolitul Moldovei (+1902), pe care îl prăznuim anual la 26 ianuarie.

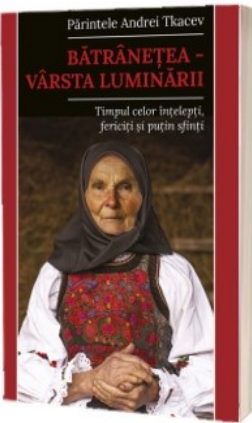
Lor li se alătură pleiada de psalți (cântăreți) dintre care îi amintim pe Sfântul Ioan Cucuzel (+1360) și Schimonahul Nectarie Crețu Prodromitul (+1903).

Recomandări de suflet:

Pr. Andrei Tkacev

Bătrânețea - vârsta luminării. Timpul celor înțelepți, fericiți și puțin sfinți

Editura Predania, București, 2022

Bătrânețea este timp al pocăinței, al lacrimilor, al rugăciunii și al transmiterii de experiență. O punte de continuitate între trecut, prezent și veșnicie căci singurul lucru pe care știința nu-l poate face este să lupte cu moartea și să o învingă. Hristos este Singurul Care ne poate izbăvi de frica morții, transformând-o în binecuvântarea întâlnirii cu El!

Cartea ne propune o atentă meditație asupra celei de a cincea Porunci a Decalogului, a valorii bătrâneții, a redimensionării timpului și a pregătirii pentru veșnicie. Ea ne aduce față în față cu realitățile vârstniciei și cu frumusețea dialogului cu bătrânii.

Lectură cu folos!

Rânduiești:

Agheasma Mare

Agheasma mare se ia dimineața pe nemâncate înaintea anafurei, iar atunci când credinciosul se împărtășește, după aceasta. Se consumă din Ajunul Bobotezei (5 ianuarie), până la Odovania praznicului (14 ianuarie). Se poate lua Agheasmă Mare și în situații speciale, la recomandarea duhovnicului.

Agheasma Mare se oferă de către Biserica Ortodoxă ca binecuvântare și se păstrează la loc de cinste în locuințele credincioșilor în vase curate.

Preoții binecuvintează casele și (sau) gospodăriile creștinilor prin stropirea cu agheasmă mare în ajunul Botezului Domnului.

Sărbători: 26 ianuarie

Sfântul Ierarh

Iosif cel Milostiv

Fiindcă anul acesta punem în lumină chipuri de inmografi, în cursul lunii ianuarie îl regăsim pe Sfântul Ierarh Iosif cel Milostiv.

Născut în 15 iulie 1818 la Răzălăi, în Basarabia, și ales mitropolit al Moldovei la 10 iunie 1875, Iosif Naniescu este autor de imne și muzică bisericească, opera fiind publicată de:

- Episcopul Romanului Gherasim Safirin, în cartea sa intitulată "Culegere de cântări bisericești" (București, 1908), precum și în alte colecții:
- "Rânduiala Sfintei și Dumnezeeshii Leturghii" (Buzău, 1856), sub îngrijirea ieromonahului Serafim;
- "Utrenier" și "Liturghier" (Buzău,

1921), de Ioan Zmeu; "Buchetul pentru sine Sfânta Scriptu-muzical" (București, 1900), de Neagu Ionescu; "Carte de muzică bisericească" (București, 1902), de Nifon Ploieșteanul, 1902 și a fost canonizat de "Antologhion" (București, 1947), Sfântul Sinod al Bisericii de arhidiaconul Anton V. Ortodoxe Române în ședința sa Uncu; "Cântările Sfintei Liturghii și alte cântări bisericești (București, 1992) și celelalte ediții, de Pr. prof. Nicu Moldoveanu.

Numeroase partituri se păstrează în manuscrisele psaltice din Biblioteca Academiei Române, Biblioteca Sfântului Sinod, Biblioteca Mitropolitană din Iași și în Biblioteca Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor din România.

Mitropolitul Iosif Naniescu, pentru bogata sa activitate publicistică, în anul 1888, a fost numit membru de onoare al Academiei Române, căreia i-a donat un generos fond de carte, singura sa bogăție, oprindu-și

pe sine Sfânta Scriptura, Ceaslovul și Viețile Sfinților. Mitropolitul Iosif Naniescu a trecut în veșnicie la 26 ianuarie 1902 și a fost canonizat de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române în ședința sa de lucru din 5 octombrie 2017."

